

Kritika - Jurassic Park 3D

2013 április 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Jurassic Park. A film, ami egy csapásra szupersztárt varázsolt az addig a laikusok számára totálisan ismeretlen fajnak számító Velociraptorból, és ami gondoskodott róla, hogy egy életre megjegyezzük a furcsán rezg? vízfelületek jelentette kockázati tényez?ket.

Emlékszem, húsz évvel ezel?tt, tizenéves fejjel vagy tucatszor láttam moziban, az azóta eltelt id?ben pedig el?ször rongyosra néztem a VHS kazettát, majd amint lehet?ségem adódott rá, beszereztem a DVD kiadást is. Az újabb és újabb antifilmek hatásait gyakran a Jurassic Parkkal próbáltam kompenzálni. Vele igyekeztem emlékeztetni magam, milyennek is kéne lennie egy magára valamit is adó látványmozinak. Ezért amikor a minap a moziban kialudtak a fények és elindultak a film jól ismert kezd? képsorai, a két évtizedes jó kapcsolat hatására a nosztalgia-faktor azonnal az egekbe szökött.

Tehát akkor örülünk annak, hogy ez a régi, de korántsem megfakult történet annyi id? elteltével újra lehet?séget kap a nagyérdem? szórakoztatására? Naná, hogy örülünk! Végre egy olyan film a mozikban, ami jól ötvözi a 90-es évek karaktereit és történetvezetését a mai szemmel nézve sem csúnya látványelemekkel.

Ráadásul a plakáton ott mosolyog a nagyszer?, elmaradhatatlan 3D embléma is! Ja, hogy van az is? Ó, hogy gebednél meg, Hollywood! Miért kell állandóan elrontani a saját közönséged örömét?

Ugyanis a Jurassic Park elég jó ahhoz, hogy eladja magát a modern kor fiataljai számára, és nincs semmi szüksége arra, hogy idegesít? m?anyag vacakokat kelljen az orrunkon egyensúlyozni két órán keresztül. Ráadásul nem is lenne rá az ég világon szükség, mert a film alatt egyetlen olyan jelenetet vagy árva képkockát sem találunk, ahol a 3D hatás érvényesülne. Sehol egy kis szálló pernye, az arcunkba ugró dínó vagy pár csöpp frissen kiontott vér. Semmi. Nuku. Zéró. Akkor meg miért is volt szükség erre a teljesen fölösleges látványelemre, ami semmit nem javít azon a bizonyos látványon? Ez maradjon meg az Universal stúdió titka, mert én, ha megfeszítenek sem tudok erre választ adni.

A Michael Crichton könyve alapján összehozott történet egy Costa Ricától nem messzi szigeten játszódik, ahol a dúsgazdag John Hammond (Richard Attenborough) ?skori szúnyogok utolsó lakomájából származó DNS töredékek és tudósok hadának segítségével dinoszauruszokat kezdett klónozni. A nagyszabású terv az, hogy ezeket az állatokat majd egy látványpark keretében mutatja be az érdekl?d?knek. Ám egy váratlan baleset (értsd: az egyik munkás extra eledelként felkerül egy Velociraptor esti menüjére) következtében a befektet?k bizalma meginog. Nincs hát mit tenni, szükség lesz egy független tudósokból álló csoport pozitív meger?sítésére is, akik egy alapos bemutató után majd remélhet?leg rábólintanak a tervre. Ezek között van Alan Grant paleontológus (Sam Neill), Ellie Sattler paleobotanikus (Laura Dern) és Ian Malcolm, a cinikus matematikus (Jeff Goldblum). Természetesen, ahogy annak lennie kell, a látogatás és a biztonsági intézkedések ellen?rzése nem megy éppen zökken?mentesen. Ami elromolhat, az el is romlik, egy kapzsi munkatárs ügyködésének hála minden védelmi rendszer leáll, h?seinknek pedig hamarosan azzal kell szembesülniük, hogy egynéhány fokkal lejjebb csúsztak azon a bizonyos tápláléklánc on.

A film jó része lényegében a klasszikus túlél?s-menekül?s forgatókönyvet követi, méghozzá nem is rosszul. Megvan benne minden, ami a székhez szögezi a néz?t. A karakterek nem válnak pillanatok alatt gy?löletes ellenségeinkké, a trükkök szépen festenek a vásznon, és az id?nként fel-felbukkanó humorosabb pillanatok sem t?nnek túlzottan er?ltetettnek. A dialógusok csak ritkán válnak elviselhetetlenül bugyutává, izgalom és feszültség is van b?ven, ám tagadhatatlan, hogy a legf?bb vonzer?t az ?shüll?k szerepeltetése jelenti. A fajták közti választék elfogadhatónak mondható, de természetesen a fontosabb pillanatok nagy részét a ragadozók sajátítják ki maguknak. Ez rendjén is van, elvégre nem egy oktatófilmmel van dolgunk, és akinek hiányérzete támad az els? rész felhozatalát látva (jómagam annak idején kicsit csalódtam, amiért egyetlen árva Stegosaurus sem bukkant fel a két óra alatt), azok tegyenek próbát a Jurassic Park második és harmadik részével, amelyek b?vítik a kínálatot ?sállat fronton.

Az összhatás viszont nem pusztán azért jó, mert a gyerekek (és bármennyire is próbálják tagadni, sokszor a feln?ttek) körében olyannyira elterjedt dínó-fétisre húz rá egy látványos és szórakoztató kerettörténetet. Azon kívül is találhatunk a megvalósításban egyfajta könnyedséget és profizmust, ami a mai filmek nagy részéb?l hiányzik, és amit felváltott az izzadtságszag és er?lködés. Steven Spielberg egyik utolsó jó filmje volt a Jurassic Park, egyesek szerint ezt nevezhetjük karrierje csúcspontjának, amihez John Williams zenéje is sokat hozzáadott. És bármennyire is hihetetlenül hangzik a mai kor moziba járó emberének, id?nként makettek, s?t, bábok is felt?nnek benne, nem csupán CGI halmazt kapunk a nyakunkba trükkök címszóval. Úgy ám, lehet nyugodtan hüledezni.

És jobban belegondolva, tényleg, más szempontból nézve is milyen érdekes a különbség a két évtizeddel ezel?tti és a mai filmipar között. 1993-ban a Jurassic Park hatalmas siker volt, a kritikusok és a közönség többsége is pozitívan fogadta, ennek ellenére nem készült egy éven belül tucatnyi másik dinoszauruszos film. Igaz, ott van a Jurassic Park 2 és 3, de az nem teljesen ugyanaz. Ha manapság jön be egy ötlet a mozivásznon, akkor nem csupán a folytatás borítékolható, hanem a téma újabb és újabb rókab?rként való lenyúzása is. Rekord rövid id?n belül. De úgy fest, 1993-ban még bíztak magukban annyira a filmesek, hogy ne érezzék a késztetést az azonnali lopásra.

Ám abban is teljesen biztosak lehetünk, hogy ha a Jurassic Park 3D ezzel a megújult köntössel tudja hozni a megfelel? nézettségi adatokat, hamarosan az ?shüll?k soha nem látott inváziójá szabadítja ránk a szórakoztatóipar, és els?sorban természetesen Hollywood. Ma már nincsenek új ötletek. Ma már csak a biztonsági játék és a lopás maradt. Ez van.

Szóval, a film kötelez? mindenkinek, aki még nem látta, valamint jó választás olyanok számára is, akik hozzám hasonlóan ezen n?ttek fel, és elegük van a mostanában futó ócska, nézhetetlen filmekb?l.

De most komolyan! Nincs olyan, aki ne szeretné a dínókat! A dínók szuperek!

Sztakó Balázs - *Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja*

Ajánló